

Ret til at rejse en sag og til prøvelse af de kompetente myndigheders afgørelser ved klage eller søgsmål tillægges efter direktivet ikke alene de, der er umiddelbart berørt af en miljøskade eller fare for en miljøskade, men også miljø- og naturorganisationer.

1.2.7. *Kompetent myndighed*

Direktivet stiller krav om, at der udpeges en kompetent myndighed til at fastslå, hvem der er den offentligtretligt ansvarlige for miljøskaden eller den overhængende fare for en sådan miljøskade, og hvilken type af ansvarsgrundlag, der er tale om. I dette øjemed har den kompetente myndighed beføjelse til at påbyde den ansvarlige at foretage sin egen vurdering og tilvejebringe alle nødvendige oplysninger og data.

Direktivet stiller også krav om, at der udpeges en kompetent myndighed til at afgøre hvilke afhjælpende foranstaltninger, der bør træffes. Disse regler fremgår af miljøskadeloven.

1.2.8. *Finansiel sikkerhedsstillelse*

Miljøansvarsdirektivet stiller krav om, at medlemsstaterne skal »anspore« aktørerne på markedet for finansiel sikkerhed til at udvikle løsninger, så erhvervsvirksomhederne kan forsikre sig eller på anden måde ved bankgaranti eller pulje- og fondsordninger få afdækket det skadesansvar og de betalingsforpligtelser, som følger af direktivets regler. Det overordnede hensyn bag reglen er at sikre den efter direktivet ansvarlige skadevolders muligheder for at opnå finansiel dækning for de forpligtelser til at bære omkostninger i forbindelse med forebyggelse og afhjælpning, der følger af direktivets regler. Direktivet indeholder ikke en subsidiær forpligtelse for medlemsstaterne til at afhjælpe forureninger i de tilfælde, hvor den ansvarlige skadevolder ikke kan identificeres eller ikke kan betale.

Ifølge direktivet skal Kommissionen i 2010 aflægge rapport om direktivets effektivitet og tilgængeligheden af forsikring og andre former for finansiel sikkerhedsstillelse. I lyset af denne rapport skal Kommissionen evt. fremsætte forslag med henblik på et system med harmoniseret obligatorisk finansiel sikkerhedsstillelse.

Systematikken i de to lovforslag

Miljøansvarsdirektivet foreslås som nævnt gennemført ved to lovforslag – det foreliggende forslag til lov om ændring af miljøbeskyttelsesloven og forskellige andre love og et forslag til en ny lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader – også kaldet miljøskadeloven.

Det foreliggende lovforslag indeholder reglerne om, hvem der er den offentligtretlige ansvarlige for

miljøskader eller overhængende fare for en sådan miljøskade forårsaget af erhvervs-mæssige aktiviteter og på hvilket ansvarsgrundlag, og den ansvarliges anmeldte- og afværgepligt. Lovforslaget indeholder desuden regler om anmodning om foranstaltninger og klageprocedure og om hvem der er den kompetente myndighed.

Forslaget til lov om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader – miljøskadeloven – indeholder regler om afgrænsningen af miljøskadebegrebet, regler om den ansvarliges forpligtelser til at afhjælpe og forebygge en miljøskade eller overhængende fare for en sådan miljøskade og regler om, hvilke afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe den indtrufne miljøskade på den mest hensigtsmæssige måde og på en måde, der lever op til miljøansvarsdirektivets krav herom.

Når der efter dette lovforslag er truffet afgørelse ved påbud om, hvem der er offentligtretligt ansvarlig og på hvilket ansvarsgrundlag, og at der er tale om en miljøskade eller overhængende fare for en sådan skade på baggrund af definitionen af begrebet miljøskade i miljøskadeloven, skal sagens videre behandling vedrørende afhjælpningen af miljøskaden eller forebyggelsen af den overhængende fare for en sådan miljøskade derfor ske efter miljøskadeloven.

2.1. *Lovforslagets hovedindhold*

2.1.1. *Modellen for gennemførelse af miljøansvarsdirektivet*

Strategien for gennemførelsen er for det første en tekstnær implementering, hvor centrale begreber implementeres i overensstemmelse med direktivets ordlyd. Det drejer sig blandt andet om de centrale begreber »miljøskade« og »afhjælpende foranstaltninger«. For det andet lægges der vægt på, at gennemførelsen er konsistent, og at der etableres en mere sammenhængende og lettere administrerbar dansk miljøregulering. For det tredje at det danske beskyttelsesniveau fastholdes, og at mere vidtgående danske regler oprettholdes, da der er tale om et minimumsdirektiv. Det drejer sig primært om jordforureningsloven, som indeholder et ubetinget forureningsansvar for alle jordforureninger og dermed krav om afhjælpning af alle jordforureninger, der kan indebære en aktual/fremtidig risiko for mennesker og naturressourcer. Det drejer sig også om grundejer- og brugeransvaret efter lovgivningen på naturområdet og ejeransvaret efter havmiljøloven, der bibeholdes som et subsidiært ansvar, når den ansvarlige efter direktivet ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne. Endelig er der taget udgangs-